

عنوان مقاله:

انقلاب های عربی: گذار از نسل های چهارگانه نظریه انقلاب

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات بین المللی، دوره 18، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مهدی زیبائی - استادیار روابط بین الملل، گروه علوم سیاسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

از آنجا که تمامی جریان های فکری موجود در نسل های مختلف نظریه انقلاب تنها قادر به شناخت و تفسیر ابعاد آن دسته از انقلاب هایی هستند که در صدد شناخت آنها برآمده اند، به نظر می رسد استفاده از آنها برای توجیه نظری انقلاب های آتی معقول و کارآمد نباشد. بر این اساس، شاکله اصلی نظریه های انقلاب در طول چهار نسل نظری پیشین مبتنی بر یک مجموعه از عوامل و مولفه های از پیش تعیین شده به عنوان عوامل پیشبرد انقلاب است که بنا بر ضرورت در تمامی انقلاب-ها به ویژه انقلاب هایی که بعد از زمان ارائه آنها به وقوع پیوسته اند موضوعیت ندارد. با توجه به این توضیحات و عنوان نوشتار حاضر می توان این سوال را مطرح کرد، آیا تمامی ابعاد انقلاب های عربی به واسطه دیدگاه های موجود در نسل های چهارگانه نظریه انقلاب قابل توجیه و تبیین نظری هستند؟ نتیجه بررسی های بعمل آمده گویای آن است که حداقل در سه حوزه یعنی اتصال فرآیندی سطوح داخل و بین الملل در یک چارچوب تاریخی خاص، نقش بی طرفانه ارتش در تبدیل ناآرامی ها به انقلاب و در نهایت پیروزی انقلاب ها در شرایط فقدان رهبری با عوامل مورد اشاره در نظریه های پیشین تفاوت عمیقی دارند. مولف در این اثر قصد دارد بر پایه روش انطباق عوامل تاثیرگذار بر بروز ناآرامی های عربی در سه حوزه مذکور با عوامل مورد اشاره همسان در نظریه های چهارگانه انقلاب تفاوت های یاد شده را بررسی نماید.

کلمات کلیدی:

انقلاب های عربی، نظریه های انقلاب، ساختار-کارگزار، ارتش، رهبری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250918>

